

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/335/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5414205148
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:5414205148.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Beáty Čupkovej a sudcov JUDr. Viery Škultétyovej a JUDr. Aleny Záhumenskej v spore žalobcu C., právne zastúpeného Y. proti žalovanému U., o zaplatenie 3.022,82 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, č.k. 13C/44/2015-88 zo dňa 13. novembra 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný **n e m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.022,82 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 3.022,82 Eur od 18.06.2014 do zaplatenia a na účet právneho zástupcu žalobcu náhradu trov právneho zastúpenia v sume 559,38 Eur a ostatných trov konania v sume 181 Eur, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V celom rozsahu považoval za dôvodný nárok žalobcu na úhradu finančného leasingu, založeného leasingovou zmluvou zo dňa 26.06.2013, formou ktorého žalovaný financoval nadobudnutie nového motocykla značky KTM 200 EXC. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. V konaní bol úspešný žalobca, preto mu patrila náhrada trov konania za zaplatený súdny poplatok z návrhu na začatie konania 181 Eur a za trovy právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby + cestovné náhrady spolu v sume 559,38 Eur podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v platnom znení. Súd prvej inštancie nepriznal právnenému zástupcovi žalobcu v súvislosti s účasťou na pojednávaní dňa 13.11.2015 náhradu za stratu času uplatnenú v sume 167,76 Eur. Účel inštitútu náhrady za stratu času advokáta je finančná kompenzácia časovej straty, počas ktorej advokát v dôsledku prepravy nemohol efektívne vykonávať činnosť odborného charakteru. Náhrada za stratu času v zmysle § 17 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. patrí advokátovi pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom, a to za čas strávený cestou do tohto miesta a späť, teda jej zmyslom je paušálnym spôsobom kompenzovať príjem, ktorý by advokát za uvedený čas mohol dosiahnuť poskytovaním právnych služieb. Nakoľko v predmetnej veci sa pojednávanie dňa 13.11.2015 zúčastnil advokátsky koncipient P. G. J. a nezúčastnil sa ho osobne advokát U. G. Q., je zrejmé, že advokát nebol v dôsledku nevyhnutnosti prepravy svojej osoby na miesto konania pojednávania z objektívnych dôvodov limitovaný vo výkone svojej advokátskej praxe a aj v čase, ktorý substitučne splnomocnený advokátsky koncipient strávil cestou na pojednávanie, mohol vykonávať iné úkony právnej služby.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Namietal rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti nepriznaných trov právneho zastúpenia. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalobcovi prizná uplatnené trovy právneho zastúpenia v pôvodne uplatňovanej výške. Uviedol, že namietané rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Mal za to, že súd prvej inštancie nepostupoval správne, keď pri priznaní náhrady trov za právne zastúpenie nepriznal zástupcovi aj náhradu za stratu času pri účasti na pojednávaní dňa 13.11.2015,

a to len z dôvodu, že právneho zástupcu zastupoval v konaní zamestnanec advokátsky koncipient. Uviedol, že podľa § 24 ods. 2 zákona o advokácii advokát má nárok na odmenu, aj nárok na ďalšie finančné plnenia, medzi nimi aj náhradu za stratu času. Zhodné podmienky priznania tohto nároku upravuje vyhláška č. 655/2004 Z. z. (advokátska tarifa). Svoju argumentáciu podporil rozhodnutiami najvyššieho súdu, sp. zn. 5MCdo/11/2009 zo dňa 09.11.2010, sp. zn. 10Sžo/60/2014 zo dňa 25.03.2015, uzneseniami Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 11Co/91/2014 zo dňa 26.05.2015 a sp. zn. 5Co/186/2013 zo dňa 08.10.2013. Argumentoval tým, že advokát je oprávnený nechať sa zastúpiť advokátsky koncipientom, koncipient realizuje úkony v mene a na účet advokáta a neexistuje dôvod odchýliť sa od režimu náhrady, ktorý platí pri advokátovi. Pre oprávnenie advokáta nechať sa zastúpiť inou osobou (len iným advokátom alebo keď to zákon neobmedzuje advokátskym koncipientom) je rozhodujúce, že aj za takýto úkon má advokát nárok na náhradu za stratu času. Advokátsky koncipient predstavuje súčasť personálneho aparátu v advokátskej kancelárii, kde pri jeho neúčasti z dôvodu jeho presunu rovnako nemôže pripravovať podklady a vybavovať právnu agendu pre advokáta. Uviedol, že zo žiadnej právnej úpravy (O.s.p. ani zákona o advokácii) nevyplýva, že by pri trovách konania účastníka, ktorého zastupoval advokát, sa mal uplatniť iný režim zohľadňujúci okolnosť, či posudzovaný úkon vykonal advokát alebo jeho koncipient. Priznanie náhrady za stratu času uplatnenú v sume 167,76 Eur považoval za legitímne.

3. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

4. Krajský súd preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok o náhrade trov žalobcu je potrebné potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP.

5. S prihliadnutím na rozsah podaného odvolania a uplatnený odvolací dôvod, spočívajúci v námietke nesprávneho právneho posúdenia veci, predmetom preskúmania krajským súdom bolo posúdenie, či súd prvej inštancie dôvodne nepriznal zástupcovi žalobcu uplatnenú náhradu trov konania za stratu času (§ 365 ods. 1 písm. h), § 367 ods. 3 CSP).

6. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

7. Podľa § 24 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov, advokát popri nároku na odmenu má nárok aj na náhradu hotových výdavkov a na náhradu za stratu času. Za hotové výdavky sa považujú výdavky účelne a preukázateľne vynaložené v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä súdne a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady, odpisy alebo výpisy z verejných registrov.

8. Podľa § 63 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. ustanovenia § 7, § 8, § 10 a § 28 platia primerane aj pre advokátskeho koncipienta.

9. Podľa § 15 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) advokát má popri nároku na odmenu aj nárok na náhradu hotových výdavkov účelne a preukázateľne vynaložených v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä na súdne poplatky a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady a odpisy, na náhradu za stratu času (§ 17).

10. Podľa § 17 ods. 1 vyhlášky, pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu.

11. Z obsahu spisu mal krajský súd preukázané, že žalobca sa návrhom, podaným na okresnom súde dňa 01.12.2014, domáhal voči žalovanému zaplata sumy 3.022,82 Eur s príslušenstvom. Žalobca udelil na zastupovanie splnomocnenie Y.

12. Na prejednanie veci súd prvej inštancie nariadil pojednávanie na deň 13.11.2015, ktorého sa nezúčastnil žalobca. Právny zástupca žalobcu poveril a splnomocnil na zastupovanie

vo veci P. G. J., advokátskeho koncipienta (substitučné plnomocenstvo zo dňa 03.11.2015), ktorý bol na nariadenom pojednávaní prítomný.

13. V sporovom konaní sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok konania alebo zodpovednosti za zavinenie, prípadne za náhodu. V danom prípade, keďže žalobca bol v konaní plne úspešný, súd prvej inštancie dôvodne priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania. Priznaná náhrada trov žalobcu spočívala v náhrade za zaplatený súdny poplatok a v náhrade za tri úkony právnej služby a náhrade cestovných nákladov.

14. Žalobca v podanom odvolaní nesúhlasil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, ktorý mu nepriznal uplatnenú náhradu trov za právne zastúpenie v časti náhrady za stratu času pri účasti na pojednávaní dňa 13.11.2015 z dôvodu, že právneho zástupcu zastupoval v konaní zamestnanec advokátsky koncipient.

15. Túto odvoláciu námietku považoval krajský súd za neopodstatnenú. Zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva právo na náhradu za stratu času stráveného prepravou advokátskeho koncipienta do sídla súdu. Nepochybné úkony advokátskeho koncipienta (pokiaľ bol riadne splnomocnený advokátom) sú považované za úkony advokáta (preto patrí advokátovi za takéto úkony odmena v zmysle vyhlášky), to však neznamená, že advokátsky koncipient má vo všetkom rovnaké postavenie ako advokát. Právo na náhradu za stratu času je upravené v § 24 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z., pričom v tomto ustanovení sa výslovne uvádza právo advokáta na náhradu za stratu času. Tie ustanovenia, ktoré sa primerane vzťahujú aj na advokátskeho koncipienta, vymenúva § 63 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z., kde však ustanovenie § 24 uvedené nie je, teda toto ustanovenie neplatí pre advokátskeho koncipienta. Podobne podľa ustanovení § 15 a § 17 ods. 1 vyhlášky patrí náhrada za stratu času advokátovi, nie advokátskemu koncipientovi.

16. Okrem tohto lingvistického a systematického výkladu je možné argumentovať aj účelom inštitútu náhrady za stratu času advokáta, ktorým je finančná kompenzácia časovej straty, počas ktorej advokát v dôsledku prepravy do sídla súdu nemohol efektívne vykonávať svoju činnosť. Poskytovanie právnych služieb advokáta je pritom považované za podnikanie, ktorého definičným znakom je účel dosahovania zisku. Keď teda advokát počas prepravy nevykonáva odbornú činnosť, nedosahuje zisk, preto je potrebná paušálna kompenzácia príjmu (zisku), ktorý by za uvedený čas mohol dosiahnuť poskytovaním právnych služieb. Pri zohľadnení výšky tejto paušálnej kompenzácie (uplatnená suma 13,98 Eur za každú začatú polhodinu, čo predstavuje 223,68 Eur za osemhodinový pracovný deň a vyše 4.473 Eur za mesiac) je zrejmé, že nejde o kompenzáciu mzdy advokátskeho koncipienta, ktorú musí advokát koncipientovi zaplatiť za čas strávený prepravou koncipienta do sídla súdu (keďže priemerná mzda advokátskeho koncipienta nedosahuje ani 1.000 Eur), ale o kompenzáciu straty času, počas ktorého mohol advokát vykonávať svoju vysoko odbornú činnosť. Náhrada za stratu času (rovnako ako všetky odmeny a náhrady za poskytovanie právnych služieb) je príjmom advokáta, nie advokátskeho koncipienta (náhrada týchto trov prisúdená súdom je potom príjmom účastníka konania). Nemožno predpokladať, že by úmyslom zákonodarcu pri ustanovovaní inštitútu náhrady za stratu času bolo umožniť, aby advokát počas cestovania koncipienta na úkony do sídla súdu získal podstatne väčší prospech než je (skutočná, resp. priemerná) hodnota práce tohto koncipienta. Mzda advokátskeho koncipienta, ktorú mu advokát vypláca aj za čas prepravy koncipienta do sídla súdu, môže byť podľa názoru krajského súdu kompenzovaná ako súčasť skutočných vecných nákladov advokáta.

17. Nakoľko v preskúmanom prípade sa na pojednávaní na súde prvého stupňa zúčastnil advokátsky koncipient, krajský súd súhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že náhrada za stratu času za účasť na súdnom pojednávaní zástupcovi žalobcu nepatrí.

18. Žalovanému, ktorý mal procesný úspech v odvolacom konaní, trovy odvolacieho konania nevznikli, preto odvolací súd rozhodol, že žalovaný nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania (§ 255 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP).

19. Toto rozhodnutie bolo senátom krajského súdu prijaté jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).